

то бѣхъ събрани ученици-тѣ за ломеніе-то на хлѣбъ-тѣ, Павель, понеже щѣше на сутринь-тѣ да трѣгне, разговаряше ся съ тѣхъ; и прострѣ 8 слово-то до срѣдъ ношь. И горѣхъ свѣщи мно- 9 го въ горницѣ-тѣ дѣто бѣхъ събрани. И едно момче на име Евтихъ, като сѣдѣше на прозо- рецъ-тѣ, тежъкъ сънъ го бѣ налѣгнѣлъ когато Павель ся разговаряше надълго, и обладано отъ сънъ-тѣ, падиже отъ третій-тѣ катъ долу; и ди- 10 гижахъ го мъртво. И слѣзе Павель и падиже на него, и като го пригърнаше рече: Не ся мълвѣте, 11 защото душа-та му е въ него. Слѣдъ това въз- лѣзе горѣ, прѣломи хлѣбъ та похапиже, и прика- 12 зува пакѣ доволно до зоры, и така трѣгнѣ. А момче-то го доведохъ живо, и много ся утѣ- 13 шихъ. А ный влѣзохмы по напрѣдъ въ ко- рабъ-тѣ, и отплувахмы въ Ассонъ, че отъ тамъ щѣхмы да земемъ Павла, понеже така бѣ на- 14 ржчаль, като щѣше да иде пѣши. И когато ся събра съ наасъ въ Ассонъ, зѣхмы го и дойдохмы 15 въ Митилинъ. И отъ тамъ като ся отвезохмы, на утрѣшній-тѣ день отплувахмы срещѣ Xio; а на другай-тѣ стигнѣхмы въ Самосъ; и като прѣсѣдѣхмы въ Трогиллії, на слѣдующай-тѣ 16 день дойдохмы въ Милитъ. Защото Павель раз- сяди да замине Ефесъ, да не бы да ся забави въ Азії; защото бѣрзаше, ако му бѣше въз- можно, да ся намѣри въ Іерусалимъ за день-тѣ на Петдесетницѣ-тѣ.

17 А отъ Милитъ проводи въ Ефесъ, та повыка 18 презвитеры-тѣ церковны. И когато дойдохъ при него, рече имъ: Вы знаете отъ първый-тѣ день отъ какъ стѫнихъ въ Азії, какъ прѣминѣхъ 19 всичко-то врѣме съ васъ, Въ служеніе на Го- спода съсъ всяко смиреномудріе, и съ много сълзы и напости, които ми ся случихъ отъ 20 злоумышленія-та на Іудеи-тѣ; Какъ ся не по-